

סמיכות פרשיות:

- (א) בכ"ב באדר תר"פ (1920) החלט להקים את "הסתדרות ההגנה העברית בארץ ישראל";
- (ב) בכ"ב באדר תרצ"ח 1938 בוסדה חביתה בגליל העליון (נקודה שהייתה את ה"ספר" בימים ההם;
- (ג) ב- 19 במארס 1930 בפטר א.ג'. בלפור, יזם הצהרת בלפור.
- שלשה תאריכים הקשורים בתקומת ישראל

בין גבולות, בהרים, ללא דרך,
 בלילות חשוכי כוכבים,
 שירות של אחים מבלי הרף
 למולדת אנו מלויים.

לעולל ולרך שערים פה בפתח
 למך ולזקן אנו פה חומת מגן!

* השבוע מגיעה המשאית החדשה, דודג' בן 7.5 טון. בזה ניפרד מן הדודג' הכחול, ששמש אותנו באמונה במשך כשנתיים.

* קימות מסגרות של חילוף סטודנטים, החלפת אינפורמציה בשטחי מחקר ועוד החלפות כיוצא באלה. במסגרת דומה אנו מקבלים עלונים ושולחים את עלוננו למספר משקים. לא פעם מצאנו שדברים אשר בכתבו אצלנו מצאו חן והועתקו בעלונים אחרים, כפי שגם אנו עושים מדי פעם. אריק שלנו הופך להיות מצוטט הרבה בכתבי הארץ. היום ראינו את פרי רוחו: "בדוק את דמתך כהורה" בעלון אפיקים. זאת אומרת שההומור המיוחד, ה"המבז", יש לו מהלכים גם אצל אחרים...

ימרי הולדת

21/3 - סלמה גרשמן
- גוסטי ריפקינד
22/3 - רחל ריינס
- דביאלה לופוב
23/3 - מינה סלע
25/3 - בטע אלמן
26/3 - ראובן מנדז' יגורסקי
27/3 - לגאור שוורצמן
- רחל אבידור
- סבתא ג' ין אנגלסברג

* פורים, פורים, פורים! שלשה - ארבעה ימים, גיושי פורים, עברו עלינו, או לפחות על אלה מבינינו שיש להם ילד או פעוט פה ושם. היה יפה, ססגוני ומשעשע, כרגיל. במסיבת פורים של החברים שרה אורה טובה - אם כי בעיינכם בעלון תמצאו שני מכתבים המצביעים על ליקוי, שלדעת הכותבים - ולפי ששמענו, לדעת עוד חברים רבים - העיב על ההצלחה.

דבורה התגייסה השבוע.

* יצאו לקורס לעברית לירושלים; קרול שרק, ייג, קני.

* אניבה אפשטיין נמצאת בבית השבוע. שוש בחדר החולים, גרשי עסוק במזכירותו ואניבה מכהנת כעקרת בית. שמענו שהבית מבריק...

* מספר לא קטן מבני עשור הצליח להגיע הביתה לפורים. היו גם כאלה שלא הצליחו בכך. אנו מקוים שלמרות חשיבות תרומתם-תן ב"שנת השרות", יוכלו המשקים השונים להסתדר בלעדיהם ויאפשרו להם להגיע לפסח.

ימרי נשואין

21/3 - דבי ושמואל חצור
25/3 - ריבה וג' אק בן-נתן

פורים

אחד מחברי שנת ההכשרה שעזר להפוך את חדר-האוכל לחלק משושן בירת פרס שאל בתמהונו: "כל זה רק בשביל לילה אחד?" והוסיף לאחר מחשבה: "פורים אצלכם בודאי החג החשוב ביותר...". אין שום ספק שאנחנו משקיעים בהכנות לחג, שספורו לא סימפטי ביותר, מאמצים גדולים וכתוצאה מכך הפך פורים לאחד החגים המעטים שהצלחנו למצוא לו צורה מתאימה ביותר. בעצם מי מרוצה מן הספור הגלוי המיחס הצלת עם שלם לאומץ ליבה של אשה שאילו קרה המעשה היום היתה זוכה לפחות בתחילה למנה גדושה של גידופים מפי הרבנים ואנשי הדת. בת ישראל שמצטרפת להרמונו של שליט בוכרי אין משבחים בדרך כלל. ואם בשווה את רות המואביה שמבניה באה שושלת דוד המלך עם אסתר שאין מזכירים אם היו לה בנים או לא - איזה הבדל עצום מוצאים. אבל מה בין כל זה לבין שמחת החג? כדאי בהזדמנות זו להודות לאותם חברים שפעלו ללא לאות להפוך את הערב למוצלח.

לשולמית ולג'ובי שארגנו את הערב ודאגו לפרטים גדולים וקטנים; למרקי שיצר לבו עולם חלומי ומקסים; לאלן שחשמל את הכל; לג'ק שהקים ופרק במה ובנה גשר יפה וסככות בהדרות; ללילה וג'ין שאפרו בכשרון והצמיחו זקנים ושפמים בהצלחה שעלתה על יכולת הטבע; למבשלות שאפו; לצוותים שאיישו את הדוכנים ולכל החברים שהציגו והתחפשו - תודה!

אולי כדאי להביא כאן כמה מן ההערות שהושמעו פה ושם...

- רעיון טוב שההופעות היו כאילו חלק של ה"פורים שפיל";
- אני מעדיפה מסיבות פורים כשיש נושא מעבין. היה יותר מדי פורים כאן.
- אורה טובה מאד... הרבה התחפשו השנה רק חבל שלא הצליחו להפריד בין אזור הדוכנים לבין שטח הריקודים.
- אני חושב שמיק באמת היה משגיח על עבדים בגלגול קודם!
- עבדים? רועה...!!! ואולי לן באמת היה אחשוורוש לפני כמה אלפי שנה - הוד ומלכות כמו שגילה מעולם לא ראיתי.
- והמן כזה?
- לא קשה לו - הוא מתאמן כל השנה על בשר תלמידיו.
- שמת לב כמה יאסר ערפתיים היו וכלם ידידותיים?

ואולי כדאי לחשב כאן על כל העמל שהורים, במיוחד האמהות, משקיעים בתלבושת ילדיהם. מאושרים ההורים שבנם רוצה להיות ליצן אבל זה שפעוס מבקש להיות פנאי, גירפה או צוללת צהובה לא מעז להשיב את פניו ריקם. פורים לבעלי משפחה זה סיוט של הכנה שבגמלה בהופעת הצאצא בהצגת קבוצתו. פורים לגבי זה אזבי המן, גשם, קריאת המגילה ומצב רוח עליז.

השבעת צנחנים

לפני כמה ימים נסעו נציגי שתי משפחות לראות שנים מבנינו מתקבלים לצנחנים בטכס ליד כותל בית המקדש. ברחבה שלפני אותן אבנים עתיקות עמדו מאות בנים צעירים וצעקו "אני בשבע" אחרי הקראת שבעת הצנחן. לא היה זה מעמד מרשים במיוחד אם כי הסממנים היו שם: תזמורת המשטרה, זרקורים וצלמי טלביזיה, לפידי נפט מהבהבים וכתובת אש ומנגנון צבאי שפעל כמכונה משומנת היטב. עיני הקרובים תרות בשורות בחיפוש אחרי הבן אך כולם דומים בחקי ובאפלויות הערב. בגמר הטכס בא הרגע המיוחל והצעירים משתחררים לשעה קלה לשבת עם משפחותיהם ועיקר העיקרים לזלול. כמה רעבים הם! כל העוגות במדינת ישראל לא ימלאו מערכות עכול אלו. וכמה עייפים הם! בביטול מזכירים איזה "טרטור" ושואלים על המתרחש בעולם שבחוץ. וההורים מביטים בפנים הצעירות הלאות ובלבם תפילה חרישית "שהדרך הארוכה שלפניהם תסתיים בשלום, שישמרו על צלם אנוש למרות כל מה שהשרות דורש מהם ושישובו בריאים ושלמים". ותפילה זו נבטת מעיני כלם - תימנים, אשכנזים, ספרדים, יוצאי הודו... כי כל ישראל צנחן.

תורים בקופת חולים

עולי הרגל לקופת חולים בצפת מגלים בהגיעם שהמרפאה הגדולה במערב העיר בסגרה לשפוצים ומחלקותיה פוזרו "זמנית" במקומות שונים בעיר. אין ספק שחפוש אחרי ה"יעד" מוסיף נופך של ספורט ושעשוע שבודאי מקדם את הפציאנט בדרכו חזרה אל הבריאות. האנשים הנוכחים מגיעים למקומות השונים בצפת מצוידים במספיק מחלות כדי שלא יצטרכו לזוז הלאה כמו שהשיחה הבאה מעידה:-

-של מי הפנקס הזה?
-שלי, שרה לפידוב. אני רוצה לראות את רופא הנשים!
-אין רופא נשים כאן. את צריכה ללכת למרכז העיר...
-אבל באתי ממגדל ואני צריכה לראות את רופא הנשים. הרופא שלי ד"ר פיסק נתן לי פתקה...
-אין כאן רופא נשים גברת!
-אז איזה רופא יש כאן?
-אף אוזן וגרון, ועור...
-טוב תן לי מספר לרופא אף אוזן וגרון!
-יש לך פתקה מן הרופא שלך?
-לא. אני לא צריכה פתקה בשביל הרופא הזה הוא אמר לש להכנס בלי פתקה. אני מבקרת אצלנו שנים כבר.
-את בטוחה שאת צריכה לראות את הרופא הזה? אמרת שאת צריכה רופא נשים!
-אתה רוצה להגיד לי שאני משקרת? מי אתה? ספציאליסט?
-רק שאלתי...
-מה אני צריכה לעשות כדי לראות רופא לאזנים - להתפשט בפניך?
-לא התכוונתי...
-מה לא התכוונת? תהיה מבסוט אם אמות כאן מפני שסמרטוט של פקיד לא בותן מספר?
-טוב, גברת הא לך מספר...
-מה? מספר 17? אנחנו ממגדל תמיד מקבלים מספר במוך! זה סידור מיוחד עם שר הבריאות (היא נכנסה ראשונה כמוכן)
מגיע קצין משטרה עם בת בגיל ה"עשרה" ואומר לעומדים בתור בעליצות: לא איכפת לאף אחד אם הילדה שלי נכנסת בלי תור - היא לא מרגישה טוב! ואנחנו הפחדנים או בעלי רשיון נהיגה שותקים והילדה נכנסת.
כשגמרתי אצל רופא האוזן, אף וגרון - מספר 16 כי אין לי סידור עם שר הבריאות - יצאתי עם פתקאות לתרופות שובות,
-איפה בית המרקחת?
-במרכז העיר ע"י הקולנוע!
רציתי להתחכם ולהפיק תועלת מקודמי ואמרתי בבטחון:
-תן לי מספר לרופא עור!
-הרופא הלך הביתה כבר. תבוא ביום ד'!

אבל אין שום ספק שהדברים משתנים במדינת ישראל. איש לא ניסה לגנוב את מקומי אם כי אמרו לי: "אתה מספר 16? רק נכנס מספר 3 אבל מספר 8,9,10, ו-11 הקדימו אותי. מספר 5 ילדה לפני דקה ומספר 6 שבר רגל". איזו אדיבות! המדינה מתבגרת סוף סוף.

תפקידי הורים

אנשי הרוח אומרים בבטחון מוחלט שילד זקוק לשני הוריו. מסתבר שגם בתקופה של האשה העצמאית והמרדנית נחשב האב כגורם חשוב בעולם הילד.
-אבא, תרכיב אותי על הכתפיים.
-אבא, יש לי ששה פנצ'רים בגלגל הקדמי!
-אבא, אני לא מבין את המשפט הזה באנגלית!...

יש המשך...

5
אבל בגמר תקופת הילדות שבה הבן ואף הבת חושבים שאתה
לקדוש ברוך הוא, אתה יורד לליגה במוכה. מילא, אפשר להתנחם שגם בת
זוגמך לא תופשת מקום חשוב במחשבות הצעירים כי היא נכללת במשפט: "מה
יודעים הזקנים האלה על החיים?" אבל כשהם מתגייסים בטחונך שוב מתנפץ
כי הוא מבקש ממנה -

-אמא, תשלחי עוגה!
-אמא, החברה משתגעים אחרי העוגיות שלך!
-אמא, אולי תוכלו להוציא את הכביסה שלי מחר?

ואתה חביבי, זכור מסכן, על מה אתה יכול לדבר? על כדורגל? אולי!
על מעשיך במלחמת השניה? שטויות! אתה מדבר עם גבר יליד הארץ שיוודע
שכשאתה היית חייל עוד השתמשו בחיצים וקשתות! אתה טרנטר סוג א"א.
-אמא, מה קרה לגרביים שלי?...

יום אחד אתאזר עז ואומר: כשבלחמתי במלחמת קרים אכלנו את הגרביים
מרוב רעב...

אריק

לפני כשנתיים, נבחרה ועדת ההורים בפעם הראשונה. עד אז היו
העניינים של הורי הברים בטפול ועדת החברה. לפני מספר שבועות נבחרה
ועדה חדשה ואני גמרתי את תפקידי, אך בכל זאת הייתי רוצה לספר קצת
על עבודתנו ולמה מצפים לעתיד.

היה לנו רושם, כשבחרו אותנו, שועדת החברה ציפתה במיוחד לכך
שנסדר את העניינים הכספיים: פנסיות, כמה בותנים או לא בותנים למשק -
אבל הרגשנו שלא זה תפקידנו ואם אנחנו רוצים באמת לסדר עניינים אלה,
עלינו ליצור, קודם כל, אמון בין ההורים לבינינו כועדה וזאת היתה
גישתנו. ראינו את עצמנו כחולית קשר בין ההורים והמשק - יותר מאשר
אינסטרומנט של ועדת החברה שיוסדר פנסיות. התחלנו עם דף אינפורמציה
חודשי (פחות או יותר!) ששמו "מה נשמע?" רכילות, עברית, הודעות וכו' -
הרוב מתורגם מדברי הכפר. בוסף לזה, קבלנו פינה קטנה על לוח המודעות
שליד הספרייה וזו היתה מיועדת להורי הברים - תרגומים לאנגלית של הודעות
הנוגעות להורים. כעבור מספר חודשים, כשנכנסנו יותר לעבודה, התחלנו
לבחון את המצב ופתחנו סוף סוף בשיחות עם ההורים. הדרך היתה קשה והמצב
עדין מאד, כי לא היה שום דבר ברור. העיקרון היה שמוסרים פנסיה או
משלמים תמורת כל דבר. אך הדבר לא היה כל כך פשוט ומובן בין ההורים
עצמם. הייתי אומרת שלקח לנו שנה שלמה של שיחות וברורים עד שהרגע
הנכון הגיע, שיכולנו לומר: מתאריך כך וכך, זאת רשימת ההורים המוסרים
את הפנסיה ואלה אינם מוסרים. העניין היה שמסרו רק חלק של הפנסיה -
לפי מצב הרוח ואנחנו באנו והסברנו להם שרוצים לסדר שכל אחד יעשה או
זה או זה. הצטרכו להסביר מה מקבלים בעד זה ואיך פועלים התקציבים.

היום הגענו לכך, ותפקידה של הועדה החדשה הוא במיוחד לסדר ענייני
רהיטים, ציוד לבית ההורה, בידור - טיולים, נסיעות וכו' ולהמשיך את
הקשר והרגשת הבטחון שבעצם יש מי שדואג.

לפי דעתי, ההחלטה שועדת ההורים תהיה נפרדת מועדת החברה, היתה
מוצדקת כי ההורים באמת נתנו, לי בכל אופן, הרגשה שהם מעריכים אותנו.

עדנה

יש מספר מספיק של חגים בשנה שאנו רגילים להזמין אורחים מכל הסוגים. לדעתי היה זה לטובת החברה כולה, אילו הכרזנו על חג הפורים כחג סגור, רק לתושבי המקום. השנה חזרה בעצמה רבה התופעה, של הרבה פרצופים לא מוכרים, שלא הטריחו עצמם להתחפש, אלא באו לראות איך הקיבוצניקים המשוגעים הללו משתוללים. ישבו להם באמצע האולם בכדי לראות טוב יותר, ובכך הפריעו עוד יותר.

אני לא מתכוון להתחפש בשנה הבאה ולהשקיע מאמץ בכדי לשעשע אנשי חוץ. כפי שאמרתי - יש מספיק חגים אחרים שפתוחים להם.

פיל

עלי להודות שהתאכזבתי לא מעט מחג הפורים השנה. עבודה רבה הושקעה על ידי חברים בכל ההכנות. לפי דעתי רעיון ההצגה שכללה גם את ההופעות היה מוצלח ביותר. האוכל בשפע השה טעים ומתאים. חגגנו בשמחה את יום הולדתו של אדם ולא התפקענו מקוצר-רוח כי מתנתינו כבר חולקו ביתר שמחה מוקדם יותר.

אך בשבילי הכל היה לשוא בגלל שלש השורות של עינים בלתי מחופשות של זרים שצפו בי ושפטו אותי ולי בכל אופן קלקלו את כל רוח החג.

אנא חברים, נכבדים מודעה לעתונות בשנה הבאה להסביר ל"חברינו" שהרי לא כל המרבה משובח ושפורים אצלנו יהיה פנימי בהחלט.

שמחה

7
קיבוץ אלומות מהו? זהו קיבוץ אשר נעזב ע"י כל חבריו הותיקים מלבד אחד, העומד באמן על משמרתו.

מלבד עובדה זו הוא, לכאורה, קיבוץ ככל הקיבוצים המוכרים לנו: בו עובדים, חיים, ועושים אסיפות לפעמים. מה בכל אופן מיוחד קיבוץ זה משאר הקיבוצים אשר אפשר למלא בו עמוד זה ולכתב מאמר ראוי לשמו? חברי הקיבוץ "הותיקים" (שלש שנים בארץ), הם עולים חדשים מארגנטינה. הם עלו בתור גרעין מאורגן כדי להקשים את עקרונות הקיבוץ אשר להם חובכו הלכה למעשה על אדמת א"י הקדושה. גרעין זה הוא הגורם היציב היחידי במקום, מכיוון שרוב הזמן חולפים ועוברים בו גרעיני נח"ל, ושנת שרות אשר כשם שבאים הם, כן עוזבים, והקיבוץ כולו משול לתחום חלוף משמרות.

האופי הדרום-אמריקאי מתבטא בטרטור יומיומי של השפה הספרדית, דבר שמפיע על עצביהם החלושים בלאו-הכי של יתר תושבי המקום. יתכן שבסוף שנת השרות אדע כמה מילים בשפה זו, ואי אלו משפטים.

קיבוץ זה מורכב מצעירים מגיל 25 ומטה, רובם רווקים, אולם אין זאת אומרת כי החיים שם תוססים ובמרים כפי שהיה ניתן לצפות מקבוצה של צעירים. למעשה, חיי התרבות הקיבוציים אינם פעילים ביותר. רב חיי החברה מתרכזים בשיבה במועדון, שהוא, דרך אגב, יפה, מטופח ואינטיימי, ולפני מסך הטלביזיה אשר חדר קטן מיוחד גם לה.

מקום עבודתי ברגע זה הוא במטבח. הייתי מגדירה מקום זה כאולם גדול, פרוץ לרוחות וגדוש סירים, כלים ולכלוך, אשר כמשך היום מתרוצצות בו כמה בחורות היסטוריות המשתדלות לבשל ארוחות צהרים. בעבודתי שם אני מתאמצת לפלס לי דרך בבלגן הכללי תוך מאמצים בלתי פוסקים להמנע מלהחליק בטעות על הרצפה החלקלקה, או לפול לביוב, בין היתר אני גם מקלפת תפוחי אדמה ושאר ירקות ומשתדלת לא לקלקל את התבשילים המתבשלים בסירים הגדולים. למעשה אין הרבה אפשרויות עבודה לבנות וברב המקומות נדרשים יותר בנים מאשר בנות.

דור ההמשך בקיבוץ מצטמצם ל-3 פעוטות ו-4 תינוקות, פלוס אחד בדרך.

מבחינת הנוף - הקיבוץ נמצא במקום גיאוגרפי מצויין. אנו יושבים על גבעה הנשקפת מעל לכנרת וממול מזדקפים הרי רמת הגולן הכחלילים המשתקפים גם במימי הכנרת, האפורים או תכולים לפי מצב מזג האויר. כמו כן נשקף כל עמק הירדן על שדותיו הירוקים לפנינו. לעומת זאת בראה סבא חרמון הגדול כגבעה קטנה ועלובה שלפעמים אינה בראית בגלל האובך.

לסיכום, תקוותי שהקיבוץ ימשיך לעמוד על תילו ולהוסיף להתקיים ברבות הימים, גם בלי להזדקק לעזרת שנת שרות ותומכים מסוג זה.

שלומית רוטרמן

שם המשפחה

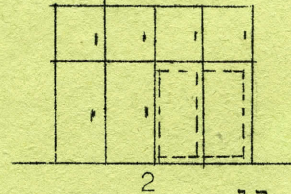
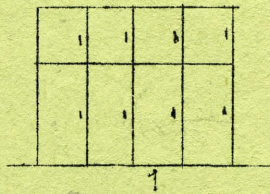
.....

1. שאלון מס' 1: ישנם חברים שטרם החזירו את השאלון לאלק. אני מדגיש בזה שהדבר עלול לגרום לאי התאמה בתכנון גמרי החדרים.

2. ארונות

אנו רוצים לגמור את התכנון הפנימי של כל הארונות. חברים מתבקשים להודיע מה היא עדיפותם. תהיה לנו ישיבה נוספת בקשר לסיום הנושא.

א. ארון בחדר הגדול:

1. מלא - כן

2. חצי הזזה - כן

3. כל סידור אחר - בא לציין

4. איזה ציפוי, צבע או ובייר

ובייר

צבע

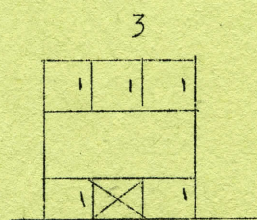
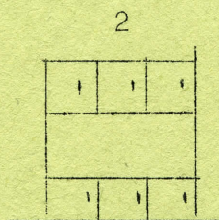
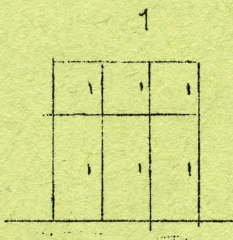
5. אם ובייר, בא לרשום איזה דגם (כל הדוגמאות במצאות אלק במשור).

מס' דגם:

ארון ילדים

1. לא רוצים בכלל

2. אם כן, בא לרשום איזה סידור

..... 1

..... 2

..... 3